

Haberler > Yazarlar > Ayşe BAYKAL > 28 Şubat, Hürriyet & Ayşe...

Ayşe Baykal

28 Şubat, Hürriyet & Ayşe...

17 Eylül 2017

Yazdır Yazı Tipi

Kendimi 28 Şubat'ın mağduru olarak görmememe en büyük neden; bir ideali, bir duruşu olan her insanın hayatın belirli dönemlerinde bedel ödediğine tanık olmamdır. Tanık olduğum başka bir şey de birilerinin bu bedel üzerinden prim yapmaya çalışmasıdır.

Son zamanlarda 28 Şubat çok konuşulur oldu nedense. Mesele ideolojik olsa başım üstüne fakat işin aslı öyle değil. 28 Şubat sürecine medyanın dâhil edilmesini isteyenlerin masumiyetine inansam amenna.

Fikir mücadelesinden çıkıp fiziki mücadeleye giren ve bazı gazetecilerin geçmiş üzerinden bugünün hesabını yapmalarına, o günün "Hedef kitlesinde" olan biri olarak itiraz etme hakkım olduğunu düşünüyorum.

Bünyesinde yazdığım Hürriyet gazetesinin o dönem manşetlerini elbette hatırlıyorum ama o manşetlerden korkarak bize hayatı zindan eden bugünün aslanlarını (!) da unutmadım.

O dönem aktif siyasetteydim, bugün beni köşesinde anlatan Ertuğrul Özkök'ün manşetleri canımızı az yakmadı. Lâkin canımızı asıl yakan, siyasi geleceğinden korkarak bizi bir kalemde silen dava erkeklerimizle, meslek sahibi olan başörtülü genç kızların emeğini suiistimal eden iş adamlarımız oldu.

Ne yapacağız? Geçmişten ders mi alacağız yoksa ısıtıp ısıtıp gündem mi yapacağız? 28 Şubat'ın kinini ben tutacağım, dün Ergenekon mağduru olanlar kinini bugün tutacak, bugünün FETÖ mağdurları yarın kin tutacak...

Bu mudur istenen?

Kusura bakmayın beyler ama kavganızı mertçe yapmıyorsunuz.

Geçenlerde başörtülü bir genç kız, Ertuğrul Bey'in benimle ilgili olarak yazdığı "... Hürriyet bugüne kadar başörtülü yazar almamıştı ama o bir kapı buldu, girdi." yazısı üzerine bana "Bu sözleri gurur yapmıyor musunuz, onurunuz zedeleniyor mu?" diye sordu. "Yapmıyorum." Dedim, gurur anlayışım farklı. O kapıdan girerken bir şeyleri kapı önünde bıraksaydım o zaman onurum zedelenirdi. Hayatta olmasını istediğim şeyler için cambazlık yapmadım, net bir insanımdır.

Özellikle "Kadın olarak hayatın her alanında isteyen değil istenen olacaksın." dayatmasına da karşıyım.

Hürriyet'in kapısını ben çaldım, onlar da açtılar. Niyetleri neydi bilmiyorum, açıkçası ben de sadece kendi niyetimden sorumluyum.

Bugüne kadar yazılarımı ne Aydın Doğan'ın veya Hürriyet yöneticilerinin gözüne girmek ne de kendime siyasi bir istikbal hazırlamak için yazdım. Birilerine şirin görünmek gayretim de olmadı ki zaten yeterince şirin bir insan olduğumu düşünüyorum.

Hiç kimse okurlarım kadar önemli değil benim için. Onların dünyasını anlamayı, kendi dünyamı anlatmayı "Bir de benim pencereden bakar mısınız?" demeyi seviyorum. Gurur dediğimiz şey bundan daha mühim olabilir mi? İnsanların gönlünde bir yer edinmekten, onların sesi olmaktan daha kıymetli olan şey nedir?

Bana "Korkmuyor musun? Nasıl inanıyorsun?" diye soranlara da ben soruyorum;

Neden korkalım birbirimizden? Dönüşmeden veya dönüştürmeden bir arada olmayı başarmak çok mu zor? Birilerine değil, sadece kendimize inanmak yetmiyor mu? Kendimizi bizden daha iyi kim kandırabilir?

Ben önce insanım, sonra başörtülü bir yazarım ve bu böyle kalacak. Kalemimi kullanırken de inandığım hesap gününde yalnız olacağımı ve "ama"ların orada işe yaramayacağını çok iyi biliyorum.

HER YERDE HÜRRİYET

DİĞER KANALLAR

[Facebook](#)

[Twitter](#)

[RSS](#)

[Kişisel Verilerin Korunması](#)

[Hürriyet Kurumsal](#)

[Bize Ulaşın](#)

Hürriyet
com.tr

© Copyright 2022 Hürriyet Gazetecilik ve Matbaacılık A.Ş